

Skupina **Sekvoj** je kapelou, která v posledních letech intenzivně koncertuje a dává o sobě vědět i v různých dalších hudebních souvislostech. Byl jsem docela zvědav na to, až vydá aktuální CD – zdali se jí podaří zúročit plody pódiové aktivity.

Sekvoj si prošla několika peripetemi útlumu činnosti v jednom období minulosti, a tak je celkem chvályhodná systematičnost a jistá urputnost v současném směřování kapely – aby se onen útlum již nezopakoval. Chvályhodné je i to, že základní filosofie skupiny se nakonec vlastně ani moc nezměnila – a tak když si vytáhnu její tuším, že první desku (ještě LP) a porovnávám s tou zatím poslední, slyším vývoj jen v muzikantském i autorském zrání, ale ne v nějakých hudebně – názorových kotrmelcích. Kontinuitu se skupině tedy daří udržet i na nejnovějším CD.

Deska samotná přináší kolekci, řekl bych, typických sekvojích písniček s typickými sekvojími atributy – tedy moderní trampská píseň, s osobitým textovým pohledem na svět očima romantika-dobrodruha a prostou, leč dostatečně pestrou a působivou instrumentací. Jistá a strhující je skupina v rychlejších písničkách, zejména, jsou-li podpořeny drsnějším a naléhavějším zpěvem sólistů (*Kocour, Hráč, Země na obzoru, Vzpomínka na Jima*). K tomu se pak hodí i „silácky romantické“ (v dobrém slova smyslu) texty – jsou naprosto adekvátní. Méně jistá je v pomalejších a lyričtějších skladbách, kde ale mírné váhání opět vyvažuje příslušným romantickým zpěvem P. Hurta (byť někdy trochu výrazově neusazeným) a stále překvapivými poetickými detaily v textech (

Jsi

,
Pár přátel

,
Podzimní

). Nejhuře vychází výsledek tam, kde si kapela odskočí k jinému, než modernímu trampskému zvuku – pokus o blues v písni

Tvůj stín

, nebo se pustí do dlouhých meziher (jinak pěkná

Jsi

), či přežene míru dramatickosti:

Ve snu já nežálím

– tam zní sólista (O. Dolejš) s prominutím jak na Jiřinu Švorcovou rozčílený Petr Haničinec (dej mu pámbu jinak věčnou slávu). V žádném případě ale ani ty slabší písně alespoň nenarušují celkovou atmosféru desky.

Po poslechu CD je možno konstatovat – v dobrém – že Sekvoj je především bezprostřední pódiovou kapelou. Deska je v podstatě natočena tak, že rozdíl mezi ní a živým koncertním

Sekvoj – Země na obzoru

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 21 Červen 2009 10:18

---

provedením bude asi minimální. Ale na koncertě se k tomu ještě přidá atmosféra živého kontaktu s publikem a písně si vychutnáte na 100% - skupině nemusí být líto, že tu atmosféru sálu se na CD až tak úplně přenést nepodařilo – to se povede jen málokdy. Deska je rozhodně dobrou informací o tom, co skupina hraje a pobídkou pro posluchače, aby si zašel na koncert a tam dostal těch 100% výkonu.

{desky 607}